

La tria

per Andreu Loncà

CRÍTICA DEL MÒBIL

Quin és el motiu profund perquè ens preocupem quan perdem un telèfon mòbil? Per exemple, quan ens trobem en un dia de vacances tranquil·la, no volem atabalar-nos gaire, i com que el mòbil ens recorda feines i angúnies quotidianes, aquell dia abaixem la guàrdia i ens el deixem oblidat dins la motxilla que portem, posem per cas, en una oficina d'informació i turisme d'una petita ciutat comercial on es prepara una magnífica fira del vi?

Ens preocupem perquè el necessitem per comunicar-nos amb familiars, amics, amigues i, de retruc, perquè ens sembla que se'ns ha tallat la comunicació amb el món. O ens ho han fet creure així. *De facto*, ens n'han creat la necessitat amb tota intencionalitat. I és un negoci magnífic per a les empreses de telefonia. Ens han fet que no en puguem prescindir. Per nosaltres, ara que les vaques són magres, és un altre xuclador de diners mensual. Per aquest costat, és molt curiós que per justificar els pressupostos austers de la Generalitat i del Gobierno de España se'ns rebaixin els sous als treballadors però no he vist enlloc, amb un criteri igualment partidari de l'austeritat, que se'ns rebaixin tarifes telefòniques, hipoteques, peatges, comissions bancàries o factures elèctriques. De veres, si fem memòria, hem viscut molts anys sense haver-ne cap, de telèfon, emperò des de l'albada del segle XXI, els telèfons mòbils ens semblen tan imprescindibles com ho són els automòbils o les pantalles d'ordinador. A primeries de la segona meitat del XX, el telèfon era una raresa majúscula. Més tard, va ser una necessitat del negoci familiar (a casa, el telèfon servia per encomanar el pa). En especial, els bars del poble, que ja en disposaven amb flairosa i lluent modernitat. Amb l'arribada massiva dels telèfons mòbils, el telèfon esdevé una forma de comunicació íntima, per exemple, els SMS són una manera de trencar el gel en les relacions personals. I més endavant, una forma de viure, amb la connexió a la xarxa, els missatges i altres amenitats. Sovint recordem les bondats del mòbil, rarament remarquen els seus esclavatges, l'enlluernament badoç, la dependència emocional, l'obligació imposada per canviar de models. I l'import de les factures, que no baixa ni per mal de morir.

MÒBILS.
Un mitjà de comunicació relativament nou que s'ha convertit en imprescindible.